

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Jolanta Fedak

DF – I – 0700 / 53 / AP / 09

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2009 r.

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W związku z przekazaniem przy piśmie z dnia 24 lipca 2009 r., znak: BPS/DSK-043-1887/09, oświadczeniem senatora Piotra Zientarskiego oraz senator Grażyny Sztark w sprawie możliwości wprowadzenia w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy rozwiązań legislacyjnych w zakresie umorzenia środków przyznanych jednorazowo bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej, uprzejmie informuję.

Stosownie do przepisu art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), starosta z Funduszu Pracy może przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej.

Środki te przyznawane są bezwrotnie.

Jednakże, zgodnie z przepisem art. 46 ust. 3 powołanej wyżej ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, osoba która otrzymała z Funduszu Pracy jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, jest obowiązana dokonać zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli prowadziła działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy albo naruszone zostały inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków.

Wskazany obowiązek zwrotu przyznanego świadczenia znajduje konkretyzację w przepisach rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 kwietnia 2009 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 12.08.09
nr. 452/9 podpis.
K. Lisowski U. Obowin
Stary Sejmik Senacki
wpłynęło dn. 18.08 zał.
5583 podpis. Menn

w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 62, poz. 512).

Przepis § 8 ust. 2 pkt 3 lit. e powołanego rozporządzenia stanowi, iż w sytuacji naruszenia przez beneficjenta (w tym przypadku bezrobotnego, któremu przyznane zostały środki na podjęcie działalności gospodarczej) warunków umowy będącej podstawą przyznania środków, jest on zobowiązany do zwrotu przyznanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich otrzymania.

Zatem, w interesie wnioskodawcy (beneficjenta), który przyjął na siebie zobowiązania wynikające z umowy o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej, jest wywiązanie się z przyjętych zobowiązań, a więc dotrzymanie warunków będących przedmiotem umowy.

Niewywiązanie się w terminie określonym w umowie z obowiązku udokumentowania i rozliczenia wydatkowania otrzymanych środków, z obowiązku udokumentowania faktu prowadzenia działalności gospodarczej, jak też z innych zobowiązań, będących przedmiotem umowy, jest naruszeniem warunków umowy.

Naruszenie warunków umowy skutkuje żądaniem przez starostę zwrotu przyznanych środków, zaś po stronie beneficjenta (bezrobotnego) rodzi obowiązek zwrotu otrzymanego świadczenia.

Starosta, będący stroną umowy stanowiącej podstawę przyznania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej i zarazem dysponentem środków Funduszu Pracy, zobowiązany jest do dbałości o właściwe gospodarowanie powierzonymi mu środkami.

Środki Funduszu Pracy, mocą zawartej umowy przyznane bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej, stają się, w przypadku naruszenia warunków umowy – od dnia otrzymania przez bezrobotnego wezwania starosty do ich zwrotu – zobowiązaniem wobec Funduszu Pracy, starosta zaś z mocy prawa zobowiązany jest do dochodzenia roszczeń z tytułu zawartej umowy na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy).

Zważywszy na wskazane wyżej okoliczności, trudno jest podzielić opinię zawartą w oświadczeniu, zgodnie z którą niewywiązanie się przez bezrobotnego w terminie zakreślonym w umowie z jednego z przewidzianych tą umową obowiązków nie stanowi

naruszenia warunków umowy, i – w konsekwencji – nie powinno skutkować obowiązkiem zwrotu przyznanych środków.

Warto przypomnieć, iż umowa jest czynnością prawną dwustronną i – co za tym idzie – rodzi określone uprawnienia i obowiązki dla każdej ze stron.

Cel, dla osiągnięcia którego zawarta została umowa można uznać za osiągnięty wówczas, gdy został on formalnie zrealizowany, a podczas jego realizacji każda ze stron umowy dochowała wszystkich jej warunków.

Przesłanki umorzenia środków przyznanych bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej określone zostały w przepisie art. 76 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Zgodnie z powołanym przepisem starosta może (po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia) umorzyć w całości albo w części należności z tytułu zwrotu wskazanych wyżej środków, jeżeli wystąpiła jedna z następujących przesłanek:

- w postępowaniu egzekucyjnym lub na podstawie innych okoliczności lub dokumentów stwierdzono, że osoba, która otrzymała jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności,
- dochodzenie należności mogłoby pozbawić osobę, która otrzymała jednorazowo środki albo osobę pozostającą na jej utrzymaniu niezbędnych środków utrzymania,
- osoba, która otrzymała jednorazowo środki zmarła nie pozostawiając majątku, z którego można dochodzić należności,
- zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty jednorazowo przyznanych środków, przewyższającej wydatki egzekucyjne.

Biorąc pod uwagę powyższe, rozszerzanie wskazanego katalogu przesłanek o kolejne przesłanki, dające organom zatrudnienia większe możliwości w zakresie umorzenia zobowiązania, przedmiotem którego jest zwrot środków przyznanych jednorazowo z Funduszu Pracy, w sytuacji gdy istnieją przesłanki uzasadniające roszczenie starosty o ich zwrot, nie wydaje się zasadne.

MINISTER

Joanna Fedak